

కా ను క

శ్రీమతి గోపరాజు సత్యవతిగారు

అమరకాంతుడు అత్తవారింటికి వెళ్ళే సరంధాల్లో వున్నాడు. యీ సందడిలో మైకూలాల్ అతనితో చదరంగం ఆడదామని వచ్చాడు. ఎన్నివిధాల ప్రాధేయపడ్డా అమరకాంతుడు చదరంగం ఆడటానికి అంగీకరించలేదు.

వివరమడిగి వ్యవహారం సవిస్తరంగా తెలిసికొన్నాడు. అమరకాంతుడు అత్తవారింటికి వెళ్లడం యిదే ప్రధమం. యీ కారణంగా అతడు యేదైనా తన భార్యకోసం కానుక తీసికొని వెళ్ళాలి. కాని యీ సంగతి అతని దృష్టిలో లేదు. మాటల సందడిలో మైకూలాల్ యేదైనా బహుమతి తీసికొని వెళ్లకపోతే మాటదక్కదని ముక్తసరిగా చెప్పాడు.

మైకూ, అమరకాంతులు తర్జనభర్జనచేసి చిట్టచివరికి అప్పడే అచట బండి దిగుతూకనిపించిన పారసీవనిత కట్టుకొన్న చీరలాటి చీర కొనటానికి నిర్ణయం చేశారు. ఆ చీర యొక్కడ దొరుకుతుందని వాకబుచేస్తే హాసింకొట్టో దొరుకుతుందని తెలిసింది. గాని దురదృష్టవశాత్తు అక్కడ విచిత్ర వస్త్ర బహిష్కరణ; 'పికెటింగు' జరుగుతోంది. గాని చీరకొనడం తప్పని సరిగా భావించి అమరకాంతుడు బజారుకి పోయాడు. అదృష్టం కొద్దీ కొట్లోకి వెళ్లేటపుడు అక్కడ స్వయంసేవకులు లేరు. చీరకొని కాగితంకట్టి చంకలో పెట్టుకొని వీధిలోని కొచ్చేసరికల్లా వాలంటీర్లు చుట్టేశారు. వాలంటీర్లు చమత్కారంగా పేకెట్టు లాక్కొని మాయంచేశారు. మార్గస్తులు కొందరు అమరకాంతుణ్ణిచూచి యీసడించుకొన్నారు.

ఇంతలోనే ఒక యువతి దళసరి ఖద్దరుచీర ధరించి, చేత్తో ఒక సంచి వుచ్చుకొని అక్కడికి తయారైంది. వచ్చే రావడంతోనే "ఏమిటీ గండంగోళం?" అని వాలంటీర్ల

తో అంది. ఆమెను చూడ్డంతోనే వాలంటీర్లంతా కుక్కిన శేలల్లాగ మాటాడలేదు. ఆమెతో అమరకాంతుడు చీర గురించి మొరిపెట్టుకొన్నాడు.

ఒక సేవదళ భటుణ్ణి పిలిచి విషయమడిగింది. ఆ వాలంటీరు విచిత్రవస్త్ర బహిష్కరణోద్యమానికి విరుద్ధంగా విచిత్ర గడ్డ దొంగతనంగా కొనుక్కుపోతూ, యెంత బ్రతిమాలినా వినలేదని బదులు చెప్పాడు.

వాలంటీర్లను మందలించి అతః చీర తెప్పించి అతనికిచ్చేసింది. అమరకాంతుడు ఆమెకు ధన్యవాదాలర్పించాడు. అప్పుడు ఆమె యెత్తి పొడుపుగా అంది "ఈ చీర యింత పట్టుదలతో యెందుకు కొన్నాగండీ?"

అమరకాంతుడు సిగ్గుపడి తొట్రుపాటుతో "నాకోసం కాదు. నా భార్య తెచ్చిపెట్టునుంది." అన్నాడు. ఆమె కుశల ప్రశ్నలకు ప్రారంభించింది.

"మీరు యేపేటలో వుంటున్నారండీ?" అని ఆమె ప్రశ్న.

"స ఆదత్ గంజ్ పేటలో" అని అమరకాంతుని సమాధానం.

"మీషేరు?" అని ఆమె ప్రశ్నించడమే తడవుగా "అమరకాంతుడంటారు" అని నిష్కర్షగా చెప్పేశాడు.

అంతలో ఆమె సిగ్గుపడింది. మేలి ముసుగుముందుకి సర్దుకొని తలవంచేసుకుంది. చిరునవ్వుతో ఆమె మెల్లగా "ఇంట్లో మీ యిల్లాలు లేదుకదా; మరియింక భార్య యెవరు?" అని ప్రశ్నించింది.

అమరకాంతుని గుండెలు మోకాళ్లవలె జారిపోయాయి.

ప్రేమ చంద్ కథ

కా ను క

ప్రశ్నకు యెదురుప్రశ్నగా కంతం సర్దుకుంటూ “బతే మీరే పేటలో వున్నారండీ?” అని ఆమెను అడిగాడు. “ధనియారీ బజారులో” అంది ఆమె. అతని అనుమానం తీరిపోయింది. “నీపేరు సుఖదాదేవి కాదుకదా?” అన్నాడు. అందుకు సమాధానంగా ఆమె “కావచ్చు; యీ పేరుగలవాళ్లు చాలమంది వుంటారుకదా?” అంది. అమరకాంతునకి అంతా అర్థమైంది. ఆమె తన భార్యని తెలిసిపోయింది. జేబులోంచి అగ్గిపెట్టెతీసి ఆమెనుంచే ఆ చీరకు నిప్పు ముట్టించి పారేశాడు. సుఖద “యీవేళ తప్పకరండి” అని చరచరా వెళ్లిపోయింది.

నాడు హోలీపండుగ. ఆవేళ పికెటింగు మంచి బందోబస్తుగా జరుగుతోంది. దాంట్లో అమర కాంతుడుకూడ తివర్ల పతాకతో, ఖడ్గరు గుడ్డలు కట్టుకొనివున్నాడు.

ఇంతలోకే బురుమని పోలీసు లారీ వచ్చేసింది. సర్కిల్

కారు దిగి అక్కడున్న వాళ్లనందరినీ అరెస్టుచేసి కారులో యెక్కించాడు. అమరకాంతుడుకూడ అందరితోపాటు చిరునవ్వుతో వెళ్లి కారులో కూర్చున్నాడు. సుఖద యొక్కడనుంచోచేతుల్లో పుష్పమాలతో పరుగుత్తుకొచ్చింది. లారీ బయలుదేర బోయింది. సుఖద కారెక్కి దండ అమర కాంతుని మెడలో వేసింది. అమరకాంతుడు రెండు ఆనంద భాషాలు రాలాడు. కారులోంచి ‘వందేమాతరం!’ ధ్వని మిన్ను ముట్టుతోంది. కారు వెళ్లిపోయింది. యిదీ ఒక హోలీయే—ఇదీ ఒక కానుకే కాబోలు!!

పికెటింగ్ కు అంతరాయం కలుగలేదు. గాని పికెటింగు లో పాల్గొన్నవారెవరు? ఒక్క సుఖదమాత్రమే. హాసిం కొట్టు మెట్టుమీద నిలబడి గంభీరకంతంతో ఆమె “విదేశ వస్త్రాన్ని కొనడమన్నా—కట్టుకోడమన్నా దేశద్రోహం” అంటోంది.

<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">గ్రేప్ ఫిరవ</h1>		<p>తయారు చేయువారు</p> <p>మెసూర్ ఇకాడప్రియల్ & ట్రెస్టింగ్</p> <p>లెబార్నేటరీ లిమిటెడ్,</p> <p>మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు</p>
<p>గ్రేప్ ఫిరవ చంటిపిల్లలకు, కనువులకు బాధలేని, హాయి అయిన విశేషకాంధి. పిల్లల ఆరోగ్యాన్ని గురించి కాస్త అనుమానంతగిరితే, ఒక మాతాదు గ్రేప్ ఫిరవ యివ్వండి.</p> 	<p style="font-size: 1.5em; margin: 0;">పచ్చివారిని నవ్వించును</p> 	<p>రెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:</p> <p>బెన్ట్ అండ్ కో., లిమిటెడ్</p> <p>P. B. నెం. 63 మద్రాసు.</p>